

[Steincke.]

minister, ville jeg — hvad jeg forøvrigt gjorde allerede tidligt på efteråret, såvidt jeg erindrer — have søgt at fremskynde dette udvalgs arbejde. Om den nuværende højtærede justitsminister har forsøgt sig i samme retning, har vi jo ikke fået oplyst noget om, men som sagen ligger, ser jeg ikke anden udvej end den af den højtærede justitsminister foreslåede, og jeg kan da på mit partis vegne, men uden antydning af begejstring, anbefale det foreliggende lovforslag.

Bjerre: Den ærede foregående taler har jo, om jeg så må sige, taget brødet ud af munden på mig ved at fremhæve den utilfredshed, som jeg allerede nærede for flere år tilbage. Jeg kan sige, at denne utilfredshed ikke er blevet nævneværdigt mindre. Selvom jeg er et jegodt gemyt, kan jeg ikke sige andet end, at jeg stadigvæk synes, det er uheldigt, at vi skal køre med disse stadige forlængelser. Nu ser jeg imidlertid af bemærkningerne til lovforslaget, at det synes at lysne, så at vi snart kan få en endelig revision af den meget gamle fremmedlov. Det håber vi allesammen, og vi kan ikke se, at der er nogen vej udenom.

Når det ikke er lykkedes at fremsætte et nyt fremmedlovforslag, hvad jeg iøvrigt mener man godt kunne have gjort uden samtidig at få gennemført en ændring i politiets øverste ledelse, må man jo akkviescere derved og gå med til en forlængelse af det midlertidige fremmedlovstillæg, og forlængelsen er jo også kun fastsat til 1 år. Men vi håber inderligt, at det lovforslag, der vil blive fremsat om en ændring i politiets øverste ledelse, kan få en let og hurtig gang gennem rigsdagen, så at vi ikke næste år igen skal stå overfor yderligere at skulle forlænge fremmedlovstillægget. Jeg kunne have lyst til at forelægge et spørgsmål for den højtærede justitsminister, men det egner sig bedst til forhandling i et udvalg, og derfor agter jeg at stille forslag om, at lovforslaget henvises til en ganske kort udvalgsbehandling.

Malchau: Jeg kunne naturligvis også have ønsket, at det af justitsministeren nedsatte udvalg havde nået at tilendebringe sit arbejde, så at vi allerede i indeværende rigsdagssamling kunne have behandlet og vedtaget en ny fremmedlov, men da dette ikke er tilfældet, kan jeg på mit partis vegne tiltræde det foreliggende lovforslag.

Anna Westergaard: Den 30. marts 1946 vedtoges de såkaldte midlertidige ændringer i fremmedloven. Gyldigheden af disse midlertidige ændringer forlængedes i 1949 til 1950, og det foreliggende lovforslag går nu ud på en yderligere forlængelse til 31. marts 1951.

Forvaltningskommissionen havde i 1946 nedsat et udvalg angående rigspolitiets forhold, og dette udvalg afgav, som allerede oplyst, betænkning i begyndelsen af 1949, hvorefter justitsministeriet i maj 1950 nedsatte endnu et udvalg, nemlig til at bearbejde forvaltningskommissionens betænkning om politiet. Da fremmedloven ikke bør ændres, før politiets forhold er ordnet, måtte behandlingen af denne lov udsættes til marts 1951, og grunden til det nu foreliggende forslag om en udsættelse på 1 år er da, at det justitsministerielle udvalg ikke har tilendebragt sit arbejde, hvorefter det er udelukket, at et forslag til en ny fremmedlov kan vedtages inden 31. marts i år. Den begrundelse må man jo godt tage, men man må måske samtidig udstøde et suk over, at et langsomt arbejdende udvalg hindrer rigsdagens arbejde.

Den højtærede justitsminister giver os nu den trøsterige forsikring, at det ministerielle udvalgs betænkning ventes at kunne foreligge i den nærmeste fremtid, hvilket ville være særdeles ønskeligt, fordi fremmedloven er helt forældet — den daterer sig som bekendt fra 1875 —, men også fordi denne lov er aktuel for mange og meget ofte direkte berører meget tragiske menneskeskæbner. Der er imidlertid ikke andet at gøre end at tiltræde lovforslaget med et fromt ønske om, at justitsministerens forventning om en snarlig afgivelse af betænkning fra det justitsministerielle udvalg vil blive indfriet, så arbejdet med den nye fremmedlov igen kan komme i gang. Vi hørte forleden dag, at den højtærede justitsminister menes at have særlige evner og egenskaber i retning af at få skub i vanskelige sager, som er ved at gå i stå, og man må så håbe det bedste. Jeg anbefaler lovforslaget til gennemførelse.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Også vedrørende dette lovforslag vil jeg gerne takke de ærede ordførere for deres, efter omstændighederne, velvillige bemærkninger.

Til det ærede medlem hr. Steincke vil jeg ganske særlig bemærke, at jeg forsåvidt deler det ærede medlems utilfredshed, jeg kan vel sige særlige utilfredshed med, at vi atter i år skal forlænge dette midlertidige